1874. VI. évfolyam. 34. szám. Kedd, február 17.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Farsang végén.

*** Programm után sem csinálhattunk volna bolondabb farsangot, mint az idén. Kitünően mulatságos volt ez, pedig csak ugy magától jött.

Összezavarodtunk ugy, hogy ebből a negyven napi bőjt sem szabadit ki bennünket. S oly felségesen játszottuk szerepeiket, hogy a világért se ismert volna ránk senki, a ki ezelőtt látott.

A nemzeti nagy teremben az atyai álarczok alatt lappangó valamit ugyan senki sem tudná kifürkészni. E farsangon még összevissza cserélték helyeiket, mintha erővel azt akarnák, hogy választóik rájok ne ismerjenek.

Van is némelyiknek oka magát szégyelni.

Bábtánczokban is gyönyörködheténk, hiszen a kormányon fabábok ültek, s ugy tánczoltak, a mint Bécsben hucták a verklit. S oly jól játszot ák e bábok szerepeikeket, hogy bizony az irigység sem foghatta volna rájok, hogy valaha a magyar kenyeren nőttek fel.

Nagyszerüen vitte szerepét az ellenzék is. A kormánybábok hivei utat nyitottak ennek, hogy rohanjon döntő ütközetre, s midőn egyik vezér neki ront a báboknak, a másik a töltények elébe áll, hogy másnak nem engedi a győzelmet, s mig igy tanakodnak, megszökik a legénység s az ostrom — csütörtököt mondott.

Ez aztán a taktika. Mintha csak abba az iskolába jártak volna, a hol azt tanulják, hogy lehet verebet fogni — dobbal?!

De azzal ugyan senki se merészeljen bennünket vádolni, hogy valaha — egyetértettünk volna. No mert ebben az egy tekintetben még megőriztük eredeti (!) magyar jellegünket.

Hanem ezután leszünk valóban boldogok. Egy uj találmány okvetlenül meg fogja menteni a hazát.

Ez a koalicziő.

Borulj térdre édes magyar polgártárs e magasztos eszme előtt. Mily szép lesz, ha majd tüz és viz egyesül, a pokol és menny összetorr. Oh akkor nem lesz többé sirás és jajgatás és fogaknak csikorgatása, még az eddig „nélkülözött" ellenzék részéről sem, mert hiszen számokra is teremni fog a zsiros hivatal gyümölcse.

Az ellenzéki tigris kormánypárti báránynyá válik akkor, s a jobboldali bárányt — ugy lehet — tigrissé lépteti elő valami „okvetlenül" szent „meggyőződés."

És arra is legyünk elkészülve, hogy az ily bohókás farsang után bizonyára el fog következni — a bőjt.

S ki bőjtöl? — ez a kérdés.

No hát kire jutna másra ez ájtatos foglalkozás, mint arra, a kinek zsebéből a „bölcsek" kifarsangolták az utósó garast is. A haza atyái — tisztelet a kivételeknek — szépen jóllaknak, a hogy szájoknak s zseböknek tetszik, s e jóllakás árát csupa hazafiságból fizesd meg te jó magyar!

A politikai naptár farsangjának még nincs vége, annak daczára, hogy már bőjtölhetünk eleget.

Most jön egyszer csak a bolondja, a mikor fizetni kellene az „eltünt" milliókat, s aztán — nem lesz miből?!

— **Miniszteranács** tartatott tegnapelőtt; a kormány ezuttal saját állásáról elmélkedett, s roskadozó széke támogatásával foglalkozott. A koaliczióról is beszéltek, de természetesen az ily titkokat nem eresztik a szélnek.

— **A nemzetiségi képviselők** nem lelik honjukat e hon képviselőházában. Közelebbről a felett értekeztek, hogy nem jó volna-e kilépni a képviselőházból, hogy igy tüntessenek a magyar honatyák előtt? Jól megfontolva a dolgot, oda döntötték, hogy jobb lesz benmaradni, mert hátha ujra nem fognák őket megválasztani. — Mocsonyi ellenben nem szereti a nemzetiségi kompániát, s ott készül őket hagyni.

— **A kormány** felkérte a 21-es bizottság tagjait, hogy a tárgyalásokkal siessenek. A 9-es albizottság még nem végezte be munkálatát, s most délelőtt s délután is ülést tart. A nyilt tárgyalások alkalmasint csak a jövő hét elején kezdetnek meg.

— **A budapesti ügyvédjelöltek és joggyakornokok** egyletének küldöttsége, Melha Kálmán egyleti elnök vezetése alatt, f. hó 13-án tisztelkedett dr. Pauler Tivadar igazságügyminiszternél. A küldöttség vezetője a budapesti ügyvédjelöltek és joggyakornokok nevében azon kérelmet terjeszté elő, miszerint az uj ügyvédi rendtartásnak különösen az átmeneti intézkedéseket tartalmazó része olykép módosittassék, hogy az a már bejegyzett ügyvédjelöltekre és joggyakornokokra hatályylyal ne legyen, és kiemelé, hogy ezen módositás a jogügyi bizottság által is elfogadtatott. Az igazságügyminiszter azt válaszolta, hogy az uj ügyvédi rendtartás épen a leendő ügyvédek javát s az ügyvédi kar méltóságának emelését és a hazai ügyvédek közt a proletarismus kevesbitését s a tudományosabb képzettség előmozditását czélozza. Végre kijelenté a miniszter, hogy tekintettel arra, miszerint a jelen törvényjavaslatnak az átmeneti intézkedéseket tartalmazó része a már bejegyezett ügyvédjelölteket és joggyakornokokat érzékenyen sujtaná, a jogi bizottság által, a már bejegyzett ügyvédjelöltek és joggyakornokokra vonatkozólag elfogadtatott módositás az ő részéről ellenvetésre nem talál, s hogy annak az országgyülésen leendő elfogadtatását, s igy a küldöttség kérelmének teljesitését mi sem akadályozza. A miniszter a legszivélyesebb szavakkal boc-átá el magától a küldöttséget, mely azután az országgyülés vezérférfiait szintén felkereste s megkérte őket fenntebbi kérelmök támogatására, a mit ezek készséggel meg is igértek.

— **A képviselőház** elnökénél holnap lesz az első bőjti ebéd. Ugy mondják, hogy ennek nagy politikai érdeke is lesz. Alkalmasint itt is majd uj párt alakul, mi lenne más, mint — a haspárt?

— **Külföldi rövid hirek.** (Febr. 17. 1874.) Az angol kabinet beadta lemondását. A kabinet határozata ma kedden közöltetett, mikor Glastone a királynénak előterjeszté lemondását. — Antonelli bibornok igen beteg; kevés remény van felgyógyulásához. Tarpuini bibornok tegnapelőtt, vasárnap reggel tüdőlobban meghalt.

Vélemény a városi főreáltanoda érdekében.

Az 1873-ik év augusztus 23-dik napja nevezetes emléklappal gazdagitotta Debreczen városának történetét. E napon történt ugyanis, hogy városunk derék képviselőtestülete, megértve egyrészt századunk intő szózatát, mely a humanisztikus tudományok mellett, főleg a reáltudományok tanulmányozására hivja fel a jelen nemzedék figyelmét, másrészt engedve városunk értelmes polgárai régi óhajtásának, egy felekezetnélküli főreáltanoda megalapitását határozta el. A haladás minden öszinte barátja és a tudomány minden szerény munkása örömteljes kebellel fogadá e nemes tettet, mely bizonyára örök időkre biztositja derék képviselőtestületünk részére az elismerés koszoruját. De a mi e nemes tettet a nimbusnak még szebb fényével övedzi körül, az főleg azon körülményben ismerhető fel, hogy a nemes város vissza nem rettenve a kivitel rögtöni nehézségeitől, a főreáltanodát már két hónap alatt megnyitotta, sőt kevés idő mulva részére a kormánytól a nyilvánossági jogot is kieszközlé; két tény, melyek alkalmasint páratlanul állanak hazánk összes tanintézetének történetében. Igaz, hogy a reformált egyházkerület nemeslelküsége nélkül, — a mennyiben a felállitandó főreáltanoda részére szives volt azonnal a kollegium épületében a szükséges termeket és tanszereket ideiglenesen átengedni, alig létesülhetett volna még az évben a tanoda megnyitása, és igy magának a ref. egyházkerületnek is nem kevés érdemet kell beszámitanunk a reáltanoda megalapitása körül: de az érdem oroszlánrésze a városi illeti, mivel az előnyös körülményt felhasználni, illetőleg a főreáltanoda javára kieszközölni tudá.

A főreáltanoda tehát fenáll; tanárok és tanulók karöltve munkálkodnak a tudományok ezen uj szentélyében, s ha azon áldás, melyet az ifju tanoda évek mulva Debreczen városára, vidékére és igy a hazára is áraszt, a gyakorlati életben is szemlélhető lesz, akkor áldani fogja a háládatos utókor a reáltanodát alapitó városi atyákat.

De midőn ezen örvendetes tényről egész bizodalommal és őszinteséggel tevék emlitést e sorokban, legyen szabad hasonló őszinteséggel és bizodalommal a főreáltanoda jelenlegi szervezetére, mely meggyőződésem szerint nem fellel meg egészen a tanügy érdekének, szerény véleményemet nyilvánitani; egész őszinteséggel kijelentvén, miszerint annak közlésében sem tudományos viszketeség, sem bölcselkedő hiuság, hanem egyedül a tapasztalás által megérlelt meggyőződés és az intézet iránti jóakarat vezérlett s miután nem tartozom azokhoz, kik nézeteiknek kifogástalanságot tulajdonitanak, mennyiben subjectiv felfogásom egyesekével nem egyezik meg, szives elnézést kérek.

A főreáltanoda jelenlegi szervezeténél különösen négyféle momentum az, mit az intézet szellemi érdekével megegyezhetőnek és igy helyesnek nem vélek: az igazgatói állás ideiglenes betöltése; egy tanerő hiánya; a taneszközök helyiségének nélkülözése és a tanári testület hiányos képviseltetése a tanbizottságban.

Nem szükséges közelebb érvekkel fejtegetnem, mennyire követelménye minden józan paedagogiának, hogy valamely tanintézetnél az igazgatói állás állandósitva legyen?

Hazánk és a külföld minden elsőbb rendü tanodájánál ezen elvet már régóta gyakorlatilag foganatositva találjuk; sőt legujabban hazánk legtöbb felekezeti tanodája is (pl. a debreczeni ref.). melyeknél az igazgatóság a tanárok száma szerint évről évre változott, bódolva az elv czélszerüségének, állandósitani kezdi az igazgatói állást.

Ha tehát ezen elv helyes, mit kétségbe vonni alig lehetséges, miként történt, hogy a város főreáltanodájával, melynek uj szervezete egy állandó, testestől lelkestől csakis ezen intézetnek szolgáló igazgatónak is mindig munkát adott volna, az igazgatóságot csak egy évre töithette be? Miféle elvek vezérelhették abban, hogy egy felekezeti tanodánál elegendően elfoglalt tanár vállaira, még a felekezetnélküli főreáltanoda igazgatói terheit is reá helyezze?

Távol legyen tölem, hogy ezzel a legkisebb váddal is akarnám azon jeles férfiu személyét érinteni, kit mint az intézet jelenlegi ideiglenes igazgatóját tisztelek s becsülök, s ki tudomásom szerint csak többszöri bizalmas felkérés folytán vállalta magára e terhes dualisztikus állást; mégis épen e jeles tanférfiu engedelmével legyen szabad kimondanom, miszerint két intézet szellemi munkájának egy erő, ha legkitünőbb is az, nem képes teljesen megfelelni. Midőn azért ezen az intézetnek csak hátrányára szolgáló abnormis körülményre egész tisztelettel hivom fel a város jeles férfiainak figyelmét, csak kötelességemet vélem teljesiteni annak kijelentése által: állandó, rendes igazgatót a főreáltanodának.*)

Átté ve észrevételem másodikára, csak sajnálattal emlithetem, hogy a történelem — földrajzi tanszék betöltése már kezdettől fogva elejtetett, oly eljárás, melyet a napjainkban leghangosabban hirdetett takarékossági szempontból sem lehet helyeselni. A tantárgy tanitásáról ugyan gondoskodva van, a mennyiben a tanári testületnek sikerült az eloquentia minden fogásának felhasználása által az egyik tanárt — heti 22 órai kitüntetés mellett erre rábirni; de azt hiszem,ezáltal az ügyen nem igen van segitve. Nem szabad ugyanis felejtenünk, hogy a reáltanodánál a modern nyelvek (franczia, német és angol) mellett épen a történelem azon tantárgy, melyben azon szellemképző elemet véljük feltalálni, melyet a gymnasiumban a klassikai nyelvek nyujtanak, minélfogva tehát a történelemnek nem szakképzett egyén általi tanitása csak szem elől tévesztése volna egy magasb czélnak. — E tárgyban is azért lehető leggyorsabb orvoslást ajánlanék a nemes város részére, hogyha másképen nem, de legalább egy szakértő segédtanárnak még a második félévben alkalmazását eszközölje.**)

Nem hagyhatom továbbá megjegyzés nélkül azon sajátságos körülményt, miszerint az ujonan beszerzett tanszerek, főleg vegytaniak elhelyezéséről még csak a legigénytelenebb terem által sem lett gondoskodva. Vegytanárunk által már szép számban megrendelt vegyészi tanszereink, nem lévén számokra alkalmas hely a félreeső kollegiumi szük vegytanteremben, épen ezért a reáltanodai hivatalszobában vannak elhelyezve és pedig oly primitiv módon, hogy azoknak egy része az igazgatói levéltár szekrényéből, a másik a szállító ládákból üdvözölheti a szives látogatót. S mit mondjak még azon patriarchalis állapotról, mely szerint az iskolai szolga egy kis szoba hiánya miatt e dermesztő hidegben majd a folyosón tartózkodik, majd a félreeső gymnázstikai helyiségbe menekül és ennek folytán szükség esetén órákig nem láttatik a tanárok által! Én elismerem és méltánylom a kezdet nehézségeit; de ismerve a ref. egyházkerületnek az uj intézet iránt tanusitott nemesleiküségét, alig tehetem fel, hogy a tanév kezdetén legalább még egy teremnek átengedését, mely most ideiglenesen taneszközök és szolga helyiségéül közösen használtatnék, kieszközölni nem lehetne.

Végre még csak nehány szót a tanári testület hiányos képviseltetéséről a tanbizottságban. A reáltanodai tanbizottság megalakitásánál — fájdalom — a tanári testület mellőzve lett, mert az igazgatón kivül, ki természetesen már állásánál fogva tagja a bizottságnak, egy tanár sem részesült e megtiszteltetésben. Mennyire kivánatos és talán czélszerü is volna, ha az ellenkező eset jutna érvényre, azt a következőkkel akarom felvilágositani. Nem egyszer fordulhat elő azon eset, hogy közvetlen az intézetet érdeklő fontos tárgyakban igazgató és tanári testület nem egy véleményben vannak; az igazgató már ex offo tagja lévén a tanbizottságnak, természetesen pro domo sua igyekszik a bizottságot kapacitálni, mig ellenben a tanárok eltérő s talán helyesebb nézete minden pártoló hang nélkül a maga szárazságában bocsáttatik itélet alá. Vajon nem hozza-e magával az igazság és méltányosság kötelme, hogy a tanári testület véleményét tolmácsoló képviselő is nyilvánithassa meggyőződését, és igy eleget tehessen az „audiatur et altera pars" latin közmondás igazságának? De ha Pozsony és Sopron főreáltanodával biró városok példájára hivatkozom, hol az igazgatón kivül már régóta egy tanár is tagja a tanbizottságnak, miért nem lenne nálunk ajánlható, hogy egy a tanügyet elméletileg és gyakorlatilag értő és a reáltanodát alaposan ismerő tanár is tagja legyen a tanbizottságnak? Véleményem ezen részét is ajánlom a nemes város figyelmébe!***)

Ezek valának röviden véleményeim a reáltanoda jelenlegi szervezetére; adandó alkalommal legyen szabad a tisztelt szerkesztőség engedelmével a reáltanoda további szervezetére vonatkozó nézeteimet is becses lapjában közölhetni. (Szivesen veszszük. Szerk.)

Divald József
főreáltanodai tanár.

*) A városi hatóság nem is kivánta az igazgatói állást folyvást ideiglenesnek tekinteni, csupán az első iskolai évre, a körülmények összehatása folytán rendeztetett ez igy. Szerk.

**) E tanszék betöltése a következő évre van felhagyva, mert egyszerre mindent tenni nem lehetett. Szerk.

***) Az igazgató képviseli a tanártestületet; de az nálunk sincs kizárva, hogy a tanárok fontosabb esetekben behivassanak. Azonban lehetnek esetek, melyekben a tanároknak épen nem lehet jelen lenni. Szerk.

A fővárosból.

Budapest, február hóban.

(Töredék, egy magán levélből.) Az öreg Kubinyinál történt foglalás hire tévesen járta be a lapokat. Hire járt, hogy a király által neki adott diszkardot is lefoglalták volna.

Ez nem igy áll. A dolog következőleg történt.

Egy Kohn nevü zsibárus (olyan Mózsi zsidót képzelj, a milyet Jókai valamelyik regényében szépen leir.) mindenféle antiquitást megkerit és drága pénzen elad, az öreg e zsidótól sok mindenfélét vett már, ugy 8—10.000 ft árát is, a legutóbbi időben igy vette meg tőle Zách Felicziánnak gyönyörü butorait, persze régi müvek, szépek rajta a faragványok, e butorzat 5000 ft értékü volt; az öreg ur a zsidót nem pénzzel, hanem váltóval fizette ki; a váltó 2 hóra állittatott ki, az idő letelt, a zsidó az öreget beperelte és a megyeházi kiállitásba jöttek foglalni, mely kiállitást ő felsége is megelégedéssel szemlélt meg, a kiállitott tárgyak közt volt a hirneves Eugenius kardja is, melyet az öreg ur hódolata jeléül ő felségének ajándékozott, de a kard ott maradt addig, mig a kiállitás be nem fejeztetett; de még ez idő alatt jöttek foglalni, a szép kard szemöket szurta a foglalóknak és le is akarták venni, hogy megnézik; erre az öreg ur dühbe jött és csellel élt, mely sikerült is neki; azt mondá: a ki Eugenius herczeg kardjához és ő felsége tulajdonához mer nyulni, lelövi; erre a foglaló ügyvéd nem is hajtott, hanem neki megy a kardnak, hogy majd leveszi, az öreg ur revolvert vett ki a belső zsebéből, „na uraim, — mondá, — ha már a végletekig megyünk, én nem bánom", s kiszegzi a revolvert, hogy löni fog, erre az ügyvéd ur a bojtárral együtt megszeppent és elhordták magokat; a pisztoly pedig egy ügyesen készitett (fliegerrevolver) legyet lövő pisztoly volt, mely megtette a kellő hatást, és jót nevettünk utána, de az ügyvéd még sem ijedt meg, 4 drabanttal még azon nap délutánján eljött foglalni és sok mindent felirt az 5000 ft fejében, az öreg ezt nem nézhette, elment báró Podmaniczky Lenkéhez, ki jó barátja, s alig végződött a foglalás el, az ötezer forint ki lett fizetve a báró ur jó barátságával.

Ennyi volt az egész.

Pétervári táviratok.

— Febr. 16. —

A nagy szinházban rendezett diszelőadáshoz a magyar király és orosz czár az orosz és angol herczegekkel együtt este ¾9 órakor mentek. Az utczák ünnepélyesen voltak feldiszitve s kivilágitva, az uralkodók elhaladtakor a katonai zenekar az osztrák néphymnuszt játszá. A diszelőadás ½9 órától tizig tartott; az orosz czár és a nagyherczegek osztrák egyenruhát s a szt. Istvándrend nagy szalagját viselték; a magyar király orosz dsidásezredének egyenruhájában volt. A két uralkodó egymás mellett ült; a magyar király mellett Caesarenna (a trónörökös neje) a walesi herczeg, a dán koronaherczeg, Alexandro Petronna nagy hgnő, az edinburgi hg. s Katalin nagy hgnő, mögöttük a kiséret, Gortsakoff hg, Andrássy gróf, Bellegarde főszárnysegéd s az osztrák-magyar követség tagjai.

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR."

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham" szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Harmadik kötet. — III. rész.

(67-ik folytatás.)

— Hagyjatok fel a tüzeléssel, — szólt Daunton kapitány a födélzeten maradt embereihez — s bujjatok el ugy, hogy az ellenséges golyók ne érhessenek benneteket. Ha hivni foglak, jöjjetek elő. Az ácsok tartsák készen a golyók által okozott rések betömésére a tömetet. Mi jelen helyzetünkben nem mozdulhatunk, mr. Marliner, de ha a hajót valamely golyó vizszinen találja, akkor mindent el kell követnünk, hogy a „Vészmadár"-t az iszapzátonyra vigyük. Ott aztán kitarthatunk akármily ágyutüzet.

— Helyesen, Sir, de azt hiszem, hogy Herbert elébe fog vágni e tervnek s bográcsba apritja ott fen a kompániát. Beszélik, hogy a rablók közt fehérek is vannak, a mi annál valószinübb, mert kitünő ügyességgel vitték ki menekülési tervüket. Ah, de ott a dombon ismét Villámlik. Óvnunk kell magunkat, Sir.

E lövés kitünően sikerült; az ellenséges golyó a födélzeten álló hatfontos ágyuk egyikét találta s azt szétzuzta; a szétrepült ágyudarabok egyike a kapitányt találta, ugy, hogy az eszméletlenül a födélzetre bukott. Emberei levitték a kajütte-be.

Anstey kirendelt emberei észrevették a két kalózt, kik az ágyut sütötték el. Czélba vették őket; a négy fegyver egyszerre durrant. . . . . Az egyik rabló hangtalan a földre bukott, a másik magasan ugrott föl s aztán élettelenül keresztülesett a sziklapárkányon, a mélybe.

Anstey emberei felbátoritatván a siker által s egyszersmind felbőszülvén azon, hogy látták, miszerint a kalózok golyója hajójukat találta, felugrottak rejtekükből s Grogson vezetése alatt neki rohantak a védetlen dombormanak. Anstey gyorsan visszaparancsolta őket . . . . hasztalan! — a kalózok erős sortüzet bocsátottak a vakmerő tengerészekre s s az öreg Grogson halva terült el a földön. Kivüle még egy ember esett el, de csak mint sebesült. A többi megmentheté magát.

Anstey most oly kedvező állásba jutott, honnan az ellenség minden mozdulatát könnyen kiveheté. A kalózok ágyuja a letüzeltetés után visszaugrott helyéből s igy a kalózoknak azt, ha ismét löni akarandottak, ujra vissza kelle azt vontatniok előbbeni helyére. Embereit biztonságba helyezé s türelmetlenül várta tulról a jelszót, melyben az ellenségre kell vala ütnie.

Ez az időpont gyorsan közeledett, mert Herbert ezalatt pillanatot sem veszitve, haladt mind belebb s mind fölebb a dombon.

— Nézzetek jól körül, emberek, — szólt Herbert — mert nem szabad időt engednünk a rablóknak, egy másik lövésre. Anstey emberei, mint lövéseikből hallhatók, tulnan már várnak bennünket; siessünk s nem sokára hátba kapjuk a jó madarakat.

E szavak után az egész csapat sebes futásnak eredt fölfelé. Csak attól tartottak, hogy Anstey kénytelen ott tulfelől állomását elhagyni, mig ők megérkeznek.

Utközben feltünt nekik, hogy az ut, melyen haladtak, mindig csak egyenközüen viszi őket a rablókkal s egyátalán nem közeledhetnek a tető felé. Szivökben gyanu támadt a secalava vezető iránt, de mit tudtak tenni? látták, hogy Herbert föltétlen bizik a kalauzban s ezért nem is szóltak semmit gyanujokról.

Herbert maga is bámulattal vette észre, hogy ez irányban sohse jutnak czéljuk felé. Az ő lelkében is feltámadt a gyanu s el volt tökélve, az első gyanus jelnél, mely a secalava árulását igazolhatná, ezt megöli,

A secalava most hirtelen megállott. A nélkül, hogy csak más irányt vettek volna föl, vagy már-már végén lettek volna, azt látták, hogy mellettük jobbról balról még meredekebbek a sziklák, mint eddig.

A secalava intett Herbertnek, az ösvény egyik oldalán több száraz növényt vont félre s egy üreget láttak maguk előtt. A secalava e perczben eltünt az üregben, mely egy ember befogadására szüken elég volt.

Ez volt sorsuk forduló pontja. Herbert, ki tudta, hogy a habozás a legbénitóbb hatással szokott lenni az alárendeltekre, meg sem gondolta magát s az üregbe ugrott. Emberei nyomban követték őt.

Midőn ismét a napvilágra jöttek, kis patak szaladt medrében találták magukat s a domb kellő háta mögött. Herbert s Darby a legénység azon részének állott élere, mely az ellenséget közvetlenül megtámadandó volt. Mögöttük volt Yarker, ki a védcsapatot képező több emberrel s ki segitséget volt nyujtandó, hahogy a kalózok egy csoportban támadtak volna ellenük.

Ezalatt Anstey teljes tétlenségben vesztegelt helyén, miután biztos lehete arról, hogy mindenkit, ki elég bátor volna a visszapattant ágyut helyére tériteni, lelőhet. Ő teleskopját vette elő s jól megfigyelte a dombtetőt. Egyszerre ugy tetszék neki, hogy az ágyu torka mind kiebb kiebb kezd mozdulni. Jeladásul fölemelte ujját s emberei vigyázni kezdtek.

Végre két ember mutatkozott, de Anstey nagyon jól tudta, hogy még kiebb kell jönniök, ha az ágyut jól akarják fölállitani s hidegvérrel várt. A két kalóz most habozni látszott, mire egy harmadik alak lépett elétök. Anstey ugy találta, hogy ez európai származásu. Ez parancsnokuknak látszott. A három ember most gyorsan visszahuzta az ágyut a dombtetőre. De Anstey ugyan e pillanatban jelt adott; a 4 fegyver ismét durrant; a 2 kalóz elesett, a harmadik balkarját szájához vitte. Meg volt sebesitve.

(Folyt. következik.)

A „Golos" a magyar király látogatásában biztositékát látja annak, hogy az Ausztria-Magyarország és Oroszország közötti félreértések korszaka lejárt. „Egy eset kivételével ujabb időben soha sem forogtak fenn differentiák, Európa egyik hadseregével sem vivott az orosz hadsereg több közös harczot, mint az osztrákkal. Az összes európai államok közt egyedül az, melylyel soha háborut nem viseltünk. Előny és biztonság volt az egyesülés mindkét félre nézve. Igy lesz az a jövőben is. Hoszszu nyugoti határunk két baráti hatalom által van megszállva és oltalmazva. Keleten Ausztria — Magyarország és Oroszország rokon érdekeket vallanak és puszta közeledésük ténye elég volt arra, hogy az ügyek Törökországban kedvező fordulatot vegyenek. A keleti kérdés e szerencsés egyetértés folytán más és jó alakot ölthet! Végül a Golos kifejti, hogy az osztrák-német szövetség oly hatalmas, hogy a föld semmiféle hatalma sem veszélyeztetheti a békét, nincs ellenére a nemzetek belélete fejlődésének. A magyar király ma 3/49 órakor kiséretével együtt az érsek kápolnájában misét hallgatott; ma 1 órakor a Szt. Mihály lovardában gatott: ma 1 órakor a Szt. Mihály lovardában őrszemle van, az összes katonai kiséret diszegyenruhában jelenik meg. Estve diszebéd. — Tegnap Gorcsakoff herczeg viszontlátogatást tett Andrássy grófnál, mely egy óráig tartott. Kedden Langenau báró követnél diplomatiai ebéd.

Tegnap nagy diszebéd volt, melyen 220 személy vett részt, jelen volt az egész udvar, a miniszterek és a követek.

Az orosz czár fölköszöntőt mondott, melyben üdvözlé az osztrák császárt, örömét fejezé ki, hogy Szt.-Pétervárott megjelent és továbbá azon reményét, hogy a két uralkodónak barátsága Vilmos császárral és Viktória királynővel biztositandja a világbékét.

Az orosz czár meghajtotta magát, a köszönő walesi herczeg felé.

A magyar király igy válaszolt:

„Hálával eltelve azon barátságos fogadtatásért, melyet itt találtam, őszintén osztom a felséges barátom által az — imént kifejezett nézeteket és érzületeket. Én iszom a császár, a császárné és az egész császári család egészségére, a kiket az isten megáldjon."

A czár kissé nem jól érzi magát, és ezért a templomi ünnepély tegnap nem tartatott meg. A magyar király kedden fogadja az Odessa és Szt.-Pétervárott tartózkodó osztrák-magyarok küldöttségét.

— **Helyes inditványnyal** lép fel a győri „Szabad polgár", közelebbi számában. Sorai a következők: „Ha nem intézkedik a kormány, hogy B á l i n t h Gábor és Ó v á r i Lipót közöttünk maradjanak; ha nem találkozik főnemeseink között egy oly áldozatkész s a nemzeti tudományért lelkesülni tudó herczeg, gróf vagy báró, ki e két tudósunknak módot nyujtana a nemzet földén való munkálkodásra: ugy mi az együttlevő országgyüléshez folyamodunk, s felkérjük annak önérzetes tagjait, különösen pedig a vezérférfiakat pártkülönbség nélkül, tegyék lehetségessé, hogy Bálinth Gábor és Óvári Lipót minálunk dolgozhassák fel a méhszorgalommal összegyüjtött anyagot a magyar tudomány dicsőségére és a magyar becsületnek a külföld előtt megmentésére."

UJDONSÁGOK.

* **A főiskolában** most folynak a félévi párbeszédi nyilvános vizsgák. Ugy látszik, hogy nem talált igazolásra azok aggodalma, kik a tanszabadságnak, az ifjuságra nézve rosz következményeitől tartottak. A párbeszédek; mint halljuk, jó eredménynyel tartatnak meg átalában véve.

* **A dalmüvek barátaira** nézve örömhir lesz, hogy jövő szombaton „BÁNK-BÁN", Erkel operája fog szinre kerülni. Ismételve felmelegitjük itt az Erkelre vonatkozó régibb inditványunkat s ajánljuk azt az intendatura figyelmébe.

* **A tombolára** ujabban adakoztak: Márton Lajosné egy japáni tálczát, két japáni csészét, Kovács-Karap Emma egy bársony női táskát, Balázsi Józsefné egy vajtartót, egy kalácstálat, Donáth Györgyné egy iró eszközt, Hadházy-Fényes Zsuzsánna egy virágállványt, egy vajkészitő gépet, Fényes Ilona egy szivartartót, Jakobovics Antalné egy fa óratartót, egy irószert és egy szivartartót fából; Rikl Gyula egy fayence korsót, Tóth Antalné egy kávés abroszt 6 csemegekendővel, Ferenczy-Máriássy Mari egy abroszt 6 asztalkendővel; Sárváry Róza egy himzett kulcstartót, Szücs-Dobozy Franciska egy látogatójegytartót, Ferenczy Aladárné egy virágpohárt, Gál-Kaffka Teréz Széchenyi szobrát, egy női szekrényt, egy csigával kirakott casettet, egy fogpiszkáló tartó kakast, levélnyomót, hamutartót, óratartót, illatszeres üvegtartót, kis kosár illatszerekkel, 1 gypsz szobort, 3 darab melltüt; Horváth Gábor egy rozsoliskészletet, gr. Bethlen Miklósné Orbán Balázs „Székelyföld" leirását, 1 kis chinai tálczát, és egy szelenczét, Könyves Tóth Sándorné 3 szines nyakkendőt, 12 zsebkendőt, Szabó Lajosné egy fehér haraszt kendőt, 6 zsebkendőt. Bethlen Mikó Róza.

* **A tiszántuli** ref. egyházkerület Debreczenben 1874-ik év január hó 10. 11. s 12-ik napján tartott első közgyülésének j e g y z ő k ö n y v e megjelent s már szétküldetett az illető egyházaknak. A fontosabb tárgyakat annak idején már közöltük e gyülésről.

* **Szinház..** A holnapra hirdetve volt „ERNANI" opera, a szinház zenekarának ma éjjel müködésére való tekintetből elmarad; e helyett 3 kis darab adatik: „MEKKAI BASA" „SÜKETNEK KELL LENNI" és „GARIBALDI".

* **A városi főreáliskola** már fenálló négy osztályában a városi küldöttség a félévi előhaladást márcz. 5-én fogja megtekinteni. Kellő szigort óhajtanánk mi e küldöttség eljárásában, mert ha most első évben nem szerzünk a kellő rend által tekintélyt, akkor sok időbe fog kerülni, mig ez megjön.

* **Halálozás.** Id. Boschetti András, ki előnyösen ismert üzletember volt, ma reggel hirtelen meghalt. Nyugodjanak békében porai!

* **Északkeleti vasut.** A „N. Fr. Pr." azt irja, hogy a bécsi Unió-bank megbizottjai közelebb a fővárosban jártak s igen megvigasztalódva tértek haza Bécsbe. Azt az igéretet nyerték, hogy a banknak az északkeleti vasut épitésénél szenvedett veszteségeit megvizsgálja egy vegyes bizottság, mely a kormány, a vasuttársulat s a bank képviselőiből áll, s a mit e bizottság megitél, azt majd megfizeti a magyar állam. A „N. Fr. Pr." csak azt felejti el hozzá tenni, hogy: miből? — jegyzi meg a Napló.

* **Megjelent** a beküldetett hozzánk az alsó szabolcs-hajdukerületi ref. egyházmegye H.Böszörményben az 1873. évi novemberben tartott közgyülésének jegyzőkönyve.

* **Szinházunknál** Dóczy „Csók"-jára készülnek. E darab nagy feltünést okozott a fővárosban, s bizonyára nálunk is fog az közönséget gyüjteni.

* **A korcsolyázó egylet** választmánya most a felett verseng, hogy vasárnaponkint legyen-e zene künn az egyleti helyiségen, vagy nem. Eltekintve attól, hogy az egyletnek semmi tartozása sincs, s pénztárában 600 frtnyi pénzösszeg van, nincs helyén azon eljárás, miszerint a zenét a jéghelyiségen g a z d á l k o d á s i s z e m p o n t b ó l (!?) nem akarják megtürni. Kérdjük, nem az a közönség fizette-e be ama 500 frtot, mely csak azért ment ki a jégre nagyobbrészt, hogy zenét is hallhasson, s most midőn a korcsolyaidény már végén van, vonassék meg ettől a zene? Azt hiszszük, itt a gazdálkodás nem jöhet számitásba, mert legfölebb még 2—3 vasárnapon lehet majd korcsolyázni, a mi e délutánok alatt a zenére költetik, azt bizonyára befizetendi az a közönség, mely ezentul még tömegesebben fog kijárni a jégre, hogy bucsut vegyen e mulatságtól — a jövő télig. Hiszszük azonban, hogy a közönség igényei követelményének elég leend téve továbbra is. (Beküldetett.)

* **Két izrae ita zugiskolát** tiltott be közelebbről a városi hatóság utján a közoktatási ügyér. Csak tovább a gyom irtásával! Van itt elég mit tisztogatni.

* **Egy rendőrt** támadott meg péterfiautczán tegnap valami kapatos ember, s annak szuronyát is elvette, a miért rendre akarta utasitani. Persze, hogy — betették a hüvösre józanodni.

* **Az ártézi kutakról.** Néhai Károly Antal volt kovács mesterrel többször beszélgettünk Debreczen város egy vagy más ügyéről, többi közt az ártézi kutakról, hogyan kellene valami ellenőrt állitni az ártézi kutakhoz, hogy a kutra járó minden féle csőcselék tudatlanságból vagy pajkosságból is abban leli örömét, ha ketten vagy hárman a huzó rudat meg fogják és jól oda csattogtatják mind a lehuzás mind a feltaszitás alkalmával az ugynevezett ütközőhöz; már pedig csekély felfogásom szerint nem azért van az ütköző épen, hogy ahoz a huzó rudat erővel is oda üssék, a mi által az ártézi kutak legjobban vagy legtöbbet romlanak, hanem igenis azért, hogy a vizet felhuzó holmi szivattyu az ugynevezett réz-stibliben se lejebb se feljebb ne csuszhassék, csak a mint kell, hogy legyen — és hogy mi lenne az ellenőr? felfogásom szerint csak az, hogy a kutbódéból kinlevő huzó vasrud elébe egy kissebb ágast leásni, s azon oly magas hosszu lyukat vésni, a mennyi a huzó rudnak le, vagy feljárása van, és oly keskenyen, hogy csak a huzó rud vége férjen közte csuszkálni, ez által azt nyernőnk. hogy a rángatás által a tengelyek és perselyek mitsem szenvednének, kevesebb romlás és kevesebb költsége lenne városunk házi pénztárának évenkint a kutak javitására, ez ugy hiszem. Debreczen város elöljáróinak nem nagy költségébe kerülne, először csak egy akármelyik ártézi kutnál kisérlet tétetnék, hátha meggazdálkodnánk valamit; látom a költségelőirányzatból szép összeg pénz fizettetik ki a városi házipénztárból évenkint csak javitásokra az ártézi kutaknál. Ajánlom ezt a városi mérnöki hivatal figyelmébe.

K. L. kovácsmester.

* **A honmentők** — lett volna tegnapi vezérczikkünk czime; sajtóhiba folytán azonban „a honmementők" lőn kiszedve, mit helyreigazitunk.

Fővárosi értesitő.

** S i m o n y i E r n ő nagy beszéde melyet a képviselőházban a k e l e t i v a s u t ügyében tartott, megrendelhető a „Magyar Ujság" szerkesztőségében; egy példány 10 kr. 25 példány 2 frt. Ajánljuk e beszédet a közönség pártoló figyelmébe.

** A m a g y a r i p a r m u z e u m bizottsága e hó 22-étől fogva felolvasásokat rendez; az első felolvasók: Keleti Károly és Pulzski F. lesznek.

** R ó m a i f a l k a r c z o l a t. A nemzeti muzeum római régiségtára igen érdekes darabbal szaporodott. A hajógyári szigeten a római fürdők közt ismét ástak fel egy, festett fallal diszitett hajlékot, melyen fali karczolatot (sgraffito) láttak. Ennek tartalma sikamlós kifejezésü intés Gratushoz, miszerint Lupus II-ik legióbeli hadnagy görög szolgálójától óvakodjék, mivel reá valami kellemetlenség fog háramlani. — Lupus Gratus szülei házában lakott. — A faldarab a feliratos részszel, mely össze-vissza van repedezve, le fog hámoztatni és a muzeumban őriztetni.

** A n e m z e t i t o r n a e g y l e t vasárnap tisztujitó közgyülést tartott. Elnök lőn Matolai Elek, alelnök dr. Sontagh Ábris. A müvezetői állás ezután a választmány által pályázat utján töltetik be, kellék: hogy az illető jól birja a magyar nyelvet, a mellett, hogy szakképessége legyen; a tagsági dij 1 ftra emeltetett.

** D e á k F e r e n c z n é l volt vasárnap a főpolgármester, ki arról értesité az öreg urat, hogy a főváros elhatározta eredeti arczképét tanácstermében felfüggeszteni. Deák megigéré, hogy ha jobban lesz, szivesen leül egy müvésznek; csak azt óhajtja, hogy hazai müvész készitse a festményt.

** A H e r m i n a t é r e n épitendő dalszinház tervére beérkezett hat pályamü szerzői közül a végleges terv elkészitésével Ybl Miklós bizatott meg. A tervek febr. 28-ig közszemlére ki lesznek téve a képzőmüvészeti társulat termeiben.

Belföldi hirek.

*** A k o l o z s v á r i szinházi választmány által kitett feltételeket Paulai Ede a müvezetésre vonatkozólag nem fogadta el; ő az operai előadásokra vonatkozólag az árakat is felebb akarná emelni.

*** A k a s s a - o d e r b e r g i vasuti vonalon az utazást nagy hófuvatagok gátolják; egyes helyeken a hó 11 lábnyira is emelkedik.

*** M o h á c s o n egy a város közepén lakó gazdag özvegy nőt éjjel meggyilkoltak. A gyanu egy molnárt terhel. A gyilkosság rablási szándékkal történt, de a pénz rejtekhelyen lévén, nem volt hija.

*** A s z e n t k u t i s i r b o l t o t (Nógrádban) ismeretlen tettesek feltörték s a hullákon találtatott értékesebb tárgyakat elrabolták, az ezt megelőző napokban pedig a sziráki sirbolton tettek feltörési kisérletet, de a második ajtó utjokat állotta, valószinüleg kóborló czigányok vetemedtek ez embertelenségre, kik már üldözőbe is vétettek.

*** H o s z s z u - P á l y i b ó l értesülünk, hogy a himlő ott nagy mértékben dühöng s e miatt nagy is a halálozás.

KÖZGAZDASÁG.

D e b r e c z e n, febr. 17. Piaczunkra hozott kevés termény, helybeli szükségletre, elég magas áron kelt. Ugyanis: tiszta buza 14—15 ft, csekélyebb osztályu 13—14 ft, kétszeres 11.20—12.60 kr, rozs 10.20—11 ft, árpa 6.20—40 kr, zab 4.30—40 kr, tengeri 8.20—40 kr, köles 10.50—80 krajczár, zsák kolompér 2 forint.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
O L Á H K Á R O L Y.
Főmunkatárs:
S Z A T M Á R I K Á R O L Y.

N y i l t t é r.

Uj lisztraktár!

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, miszerint a F r o h n e r Bernát ur házában Miklós-utcza szegletén **lisztraktárt nyitottam.**

Legfőbb törekvésem lesz a tisztelt közönségnek mindig jó és olcsó liszttel szolgálni és igényeinek mindenképen megfelelni.

Tisztelettel

Fisch K.

107 1—

Haszonbérbe adandó legelő.

Szabolcsmegye Polgár községéhez tartozó 400 hold jó legelő, szarvasmarhának vagy juhnak egy évre együtt, vagy csapatokbani használatra kiadó. Értekezhetni Kadits Adolffal Pusztafolyáson, utolsó pósta Tisza-Polgár.

106 1—3

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A h.-n á n á s i t a k a r é k p é n z t á r által f. évi m á r c z i u s hó 8-kán d. e. 9 órakor az egylet helyiségében (Mirkó ház) tartandó évi rendes közgyülésre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

T á r g y: elnöki előterjesztés az egylet mult évi müködéséről s több más az egylet belélétét illető ügyek feletti intézkedés.

H.-Nánás, 1874. február 13.

Oláh Jakab,
elnök.

97 2—3

Kiadó lak.

Folyó 1874. évi pünkösttől fogva hat szoba, egy előszoba, konyha, kamara, cselédszoba, istáló stb. bérbe adandó.

Bővebb felvilágositást ad Debreczenben, hatvanntczán 1445. szám alatt a

házmester.

89 3—3

Sajtó élesztő-gyár.

Debreczenben.

Alulirottaknak van szerencséjök a t. cz. közönséget értesiteni, hogy az általuk felállitott és müködésbe hozott élesztőgyáruk termékei, a legkieligitőbb és tökéletes minőségü **élesztőjük** helyben **Sőtér Miklós** ur füszer kereskedésében kisebb-nagyobb mennyiségben kaphatók és megrendelhetők, l e h e t ő j u t á n y o s áron.

A t. cz. közönség pártfogását kérve vagyunk

Debreczen, 1874. febr. 10.

teljes tisztelettel

Leener Adolf és társai.

95 2—2

A magy. északkeleti vasut menetrende.

A szerencs—m.-szigeti vonalon

Szerencsről—M.-Sziget felé.

Táv. m.-föld.	Állomások	12. óra	12. percz	14. óra	14. percz	16. óra	16. percz
	Szerencs (Ebédlő) ind.	9	5	3	59		
1.50	Bodrog-Keresztur „	9	30	4	24		
1.55	Liszka-Tolcsva „	10	07	4	55		
1.66	Sárospatak	10	41	5	25		
1.28	S-a Ujhely (Ebdl.) érk.	11	—	5	44		
	ind.	11	30	6	30		
1.53	Szomotor „	12	11	7	03		
1.90	Perbenyik „	1	04	7	52		
0.64	Bély (Megállap. hely) „	1	19	8	06		
1.48	Csap érk.	1	49	8	31		
	ind	2	10	8	51		
2.07	Bátyu „	3	02	9	53		
1.30	Som „	3	31	10	30		
2.0	Beregszász „	4	11	11	25		
2.60	Tisza-Ujlak „	5	05	12	24		
1.87	Nagy-Szőllős „	5	39	1	09		
1.19	Királyháza (Ebdl.) érk.	5	59	1	29	déle.	
	ind	6	24	2	—	10	42
2.20	Huszt „	7	05	2	53	11	25
2.48	Bustyaháza „	7	52	3	51	12	18
1.01	Técső „	8	11	4	18	12	40
1.25	Taraczköz (Megáll. h.)	8	34	4	41	1	03
0.73	Hosszumező (Kitérő) „	8	52	4	59	1	21
1.58	M.-Sziget érk.	9	19	5	26	1	48
		este		reg.		délu.	

M. Szigetről—Szerencs felé.

Táv. m.-föld.	Állomások	11. óra	11. percz	13. óra	13. percz	15. óra	15. percz
		reg.		éjjel		déle.	
	M.-Sziget ind.	6	55	9	24	11	31
1.58	Hosszumező (Kitérő) „	7	24	9	53	12	—
0.73	Taraczköz (Mgll. h.) „	7	42	10	11	12	18
1.25	Técső „	8	05	10	42	12	44
1.01	Bustyaháza „	8	32	11	14	1	11
2.48	Huszt „	9	12	12	12	1	[illegible]
2.20	Királyháza (Ebdl.) érk.	9	50	2	50		
	ind.	10	23	1	30	2	31
1.19	Nagy-Szőllős „	10	45	2	05	délu.	
1.87	Tisza-Ujlak „	11	24	2	51		
2.60	Beregszász „	12	18	3	54		
2.02	Som „	12	50	4	39		
1.30	Bátyu „	1	27	5	26		
2.07	Csap érk.	2	09	6	8		
	ind.	2	31	6	28		
1.48	Bély (Megállap. h.) „	3	03	6	55		
0.64	Perbenyik „	3	31	7	28		
1.90	Szomotor „	4	29	8	07		
1.53	S.-a.-Ujh. (Ebdl.) érk.	5	—	8	30		
	ind	5	45	9	21		
1.28	Sárospatak „	6	11	9	42		
1.66	Liszka Tolcsva „	6	54	10	14		
1.55	Bodrog-Keresztur „	7	25	10	39		
1.50	Szerencs (Ebédlő) érk	7	48	11	02		

Debreczen—királyházai vonalon

Debreczenből-Királyháza felé

Táv. m.-föld.	Állomások	114. óra	114. percz	116. óra	116. percz
	Debreczen (Ebédlő) ind.	4	12	4	—
1.94	Halap (Megállap. h.) „	4	47	4	30
0.75	Vámos-Pércs „	5	10	4	43
1.26	Ábrány (Megáll. h.) „	5	34	5	03
1.13	Ér-Mihályfalva „	6	3	5	28
2.19	Reszege-Szaniszló „	7	03	6	03
1.90	Nagy-Károly „	8	—	6	42
1.83	Kis-Majtény „	8	41	7	17
1.75	Zsadány (Kitérő) „	9	13	7	48
1.17	Szathmár „	10	03	8	23
1.70	Mikola „	10	47	8	51
1.26	Halmi „	11	[illegible]	9	18
1.[illegible]3	Fekete-Ardó (Kitérő) „	12	03	9	42
1.42	Királyháza (Ebédlő) „	12	31	10	03
		éjjel		déle	

Királyházától-Debreczen felé

Táv. m. föld.	Állomások	113. óra	113. percz	115. óra	115. percz
		éjjel		délu.	
	Királyháza (Ebédlő) „	3	19	2	56
1.42	Fekete-Ardó (Kitérő) „	3	49	3	[illegible]
1.43	Halmi „	4	33	3	51
1.26	Mikola „	5	08	4	12
1.70	Szathmár „	6	1[illegible]	5	—
1.17	Zsadány (Kitérő) „	6	34	5	22
1.75	Kis-Majthény „	7	16	5	54
1.83	Nagy-Károly „	8	17	6	33
1.90	Reszege Szaniszló „	9	11	7	06
2.19	Ér-Mihályfalva „	10	09	7	47
1.13	Ábrány (Megáll. h.) „	10	30	8	05
1.26	Vámos-Pércs „	11	02	8	26
0.75	Halap (Megáll. h.) „	11	17	8	38
1.94	Debreczen (Ebédlő) „	11	50	9	07

Bátyu-munkácsi részvonalon

Bátyu—Munkács felé — 212. számu vegyes vonat

Táv.	Állomások	óra	perc
		Délután	
	Bátyu ind.	3	12
1 90	Szrabicsó-Gorond „	3	54
1 55	Munkács érk.	4	23
		Délután	

Munkács—Bátyu felé — 211. számu vegyes vonat

Táv.	Állomások	óra	perc
		Délelott	
	Munkács ind.	11	49
1.55	Szrabicsó-Gorond „	12	23
1 90	Bátyu érk.	1	—
		Délután	

Sátoralja-Ujhely—kassai részvonalon

Kassa — S.-a.-Ujhely felé

Távolság m.-földekben	Állomások	411. óra	411. percz	413. óra	413. percz
		este		déle.	
2.1[illegible]	S.-a.-Ujhely (Ebédlő) „	6	09	8	57
1 03	L.-Mihályi (Ebédlő) érk	6	45	9	33
	ind	7	1[illegible]	9	48
1.4[illegible]	Kozma „	7	[illegible]8	10	11
1.9[illegible]	N.-Szaláncz „	8	17	10	4[illegible]
1.88	Mislye „	9	0[illegible]	11	35
	Kassa (Ebédlő) érk	9	44	12	13

S.-a.-Ujhely — Kassa felé

Távolság m.-földekben	Állomások	412. óra	412. percz	414. óra	414. percz
		reg.		delu.	
	Kassa (ebédlő) „	5	11	1	31
1.88	Mislye „	5	59	2	21
1.95	N. Szaláncz „	6	48	3	18
1.46	Kozma „	7	19	3	49
1.0[illegible]	Legenye-Mihályi e. érk.	7	40	4	10
	ind	8	20	4	54
2 11	S.-a.-Ujhely (ebédlő) érk.	8	56	5	30

Unghvár—nyiregyházai részvonalon

Unghvár—Nyiregyháza felé

Távolság m.-földekben	Állomások	311. óra	311. percz
		delu.	
	Ungvár ind.	12	11
1.51	Szürthe „	12	58
1.31	Csap érk.	1	39
	ind.	2	41
1.69	Tuzsér „	3	21
1.15	Fényes-Litke „	3	49
0.92	Kis-Várda „	4	20
1.08	Pátroha „	4	47
1 0[illegible]	Demecser „	5	20
1.37	Kemecse „	5	54
1.28	Sóstó „	6	26
0.84	Nyiregyháza érk.	6	46

Nyiregyháza — Unghvár felé

Távolság m.-földekben	Állomások	312. óra	312. percz
		dele.	
	Nyiregyháza ind.	8	40
0.84	Sóstó „	8	22
1.28	Kemecse „	9	23
1.37	Demecser „	10	12
1.00	Pátroba „	10	43
1.08	Kis-Várda „	11	38
0.92	Fenyes-Litke „	12	02
1.15	Tuzsér „	12	39
1.69	Csap érk.	1	19
	ind.	2	51
1.31	Szürthe „	3	33
1.51	Ungvár érk.	4	10

☞ Csatlakozások saját vonalainkon:

A 11. számu vonat csatlakozik: Királyházán a 116, — Bátyun 211. és 212, — Csapon 311. és 312. és S.-a.-Ujhelyen a 411. és 414. számu vegyesvonatokkal. — A 12. sz. vonat csatlakozik: Csapon 311. és 312. — Bátyun 211. és 212. számu vonatokkal. — A 13. sz. vonat csatlakozik: Királyházán a 113, 114. — S.-a.-Ujhelyen 412. és 413. számu vonatokkal. — A 14. számu vonat csatlakozik: S.-a.-Ujhelyen a 411, 414. és Királyházán 113, 114 számu vonatokkal.

Budapesten, 1873. október havában.

A vezérigazgatóság.

Eladó ház.

Hajdu Nánáson a városháza mellett 2800 szám alatt levő emeletes ház cseréppel fedve, mely tartalmaz 11 szobát, hozzá való konyha kamara, pincze és istállókkal együtt szabadkézen eladó. Értekezhetni ugyanott 1838. szám alatt lakó tulajdonos

Domby Józseffel.

93 3—3

Kiadó lak.

Kiscsapóutczán 791. szám alatt, ugy a piacz, mint a főiskolához közel, egy egészen ujból épitett több szobákból álló utczai lakosztály, folyó évi pünkösttől több évre kiadó, — értekezhetni bent lakó tulajdonos Bogdány Imrével.

98 2—3

Eladó ház.

Csapó-csillagutcza szegletén 2695-ik számu cserepes ház, mely tartalmaz elől füszeres boltot, két szobát, pinczét, kamarát, ólat, kutat, — a boltbeli eszközök és áruczikkekkel együtt — kedvező feltételek alatt eladó. Értekezhetni a benne lakó tulajdonossal.

105 1—

Hirdetés.

A székelyhidi ugynevezett Nagy hegyen két szőllő, egyik 7 catastralis, a másik 9 catastralis hold területü, — mind kettő pajtával és szüretelő edényekkel, — továbbá az uradalmi lak alatt, egy 120 hordót magába foglalható igen jó állapotban levő kő pincze szabadkézből s jutányos feltételek mellett eladó. Értekezhetni N-Váradon S z a c s v a y J e n ő ügyvéd irodájában, Szécsényitér Hodossy háznál.

94 3—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.